HALINA BEDNARSKA
„Sequoia National Park – moja rodzinna podróż”

Amerykańskie Parki Narodowe- część II
Park Narodowy Sekwoi
(streszczenie wykładu)

W dniu 30 listopada 2017 roku odbyło się spotkanie sekcji krajoznawczej „Szkoły @ktywnego Seniora” w ramach cyklu „PodróżujMY z S@S”. Wysłuchaliśmy drugiej części wykładu pani Haliny Bednarskiej o Amerykańskich Parkach Narodowych. Tym razem o Parku Narodowym Sekwoi.

TRASA
Cancun - Mexico, lot do Phonix Arizona i kolejny lot do San Francisco. Stamtąd samochodem przez Three Rivers, Fresno do Yosemite i na **południowo-zachodni stok Gór Sierra Nevada do Kings Canyon & Sequoia** National Park. Dalej przez Mohave pustynię do Grand Canyon (obok jeziora i zapory Powella) do Las Vegas. Stamtąd do Chicago i... powrót do Polski.

Niezapomniane i najcudowniejsze wrażenia odniosłam podczas mojego pierwszego spotkania z sekwojami. Pamiętam natychmiastowe odczucie po wejściu do lasu. Podniosła cisza (pomimo wielu turystów), respekt i pokora - jak w najpiękniejszej katedrze! Potrzeba czasu aby ochłonąć i zacząć oglądać te cuda natury.

Już pierwsi biali przybysze od 1800 roku widząc te gigantyczne drzewa siadali na kamieniu czytając wersety z Biblii, dające porównanie tych boskich tworów na Ziemi z naszym życiem i wiarą.
Nikt nie chciał wtedy uwierzyć w opowieści kolonizatorów o gigantycznych drzewach! Plastry największych pni rozsyłano po świecie jako dowód na ich istnienie! Były wtedy nawet ozdobą na targach światowych. Do dziś taki plaster (nazwany „Mark Twain") można zobaczyć w Londynie w British Museum of Natural History! Dwóch drwali ścinało 12-metrowej średnicy mamutowca przez 9 dni, aby pociąć go na kawałki, a potem posklejać w plaster. Oczywiście dalej myślano, że to mistyfikacja!

Niestety, odkrycie największych drzew spowodowało ich wycinkę przez poszukiwaczy szybkiego zysku! Tak więc ok 1850 roku zaczęto masowo wycinać sekwoje! Poszły w ruch siekiery i piły! Zakładano na miejscu tartaki wzbogacając się na handlu drewnem.
Rozpoczęło się osadnictwo na tym obszarze. Do dziś istnieje chatka w pniu sekwoi należąca do wypasającego bydło Hale Harpa.
W pniach mamutowców robiono stajnie dla koni!

Żyjący tam od tysięcy lat rdzenni Amerykanie - Indianie ginęli od ospy i innych chorób przyniesionych przez osadników. Dochodziło do incydentów, np. zabranie kilku kobiet Indianek na kobiety dla białych sprowokowało Indian do napadów. To z kolei przyczyniło się do zwołania specjalnego batalionu straży do wyparcia Indian, spalenia ich siedlisk.
Niewielu z nich udało się przetrwać. Wciąż żyją ich potomkowie, a nawet pracują w Parku jako rangers, w administracji lub jako fizyczni pracownicy.

Zbyt późno odkryto, że w odróżnieniu od sekwoi czerwonych (Redwoods) drewno mamutowca łatwo się rozszczepia i nie nadaje się do jego wycinki (wykorzystywano je do robienia gontów, płotów, zapałek itp.). Bolesny jest fakt, że zanim zrezygnowano z wycinania sekwoi, zniszczono tysiące najpiękniejszych i najstarszych okazów! Do dziś można zobaczyć sterty trocin ze zniszczonych drzew.

Wysiłki osób we wstrzymaniu tego procederu odnosiły przez wiele lat umiarkowany efekt. Wielu ludzi - prawdziwych miłośników natury - walczyło pisząc i negocjując z rządem USA. Należy tu wymienić wspaniałego człowieka, który nie rezygnując doprowadził do utworzenia Parku. John Muir - Szkot z pochodzenia, wychowany rygorystycznie przez ojca Pastora protestanckiego (chłopiec bity już w wieku 11 lat znał na pamięć całą Biblię!), inżynier z wykształcenia, filozof, pisarz, geolog i przyrodnik, od dziecka pasjonat otaczającej przyrody. Podróżował po kraju (był w Yellowstone), aż dotarł do Yosemite i lasu sekwoi. Czuł się częścią dzikiej przyrody! Widząc wycinkę i sprzedaż najcudowniejszych mamutowców zrozpaczony napisał: „ As well sell the rain clouds, and the snow and the rivers to be cut up and carried away, if that were possible"!

NPS został **ustanowiony przez Senat USA w 1890 roku** jako drugi Park Narodowy w USA - po Yellowstone (1872) - jako sanktuarium dla sekwoi.

Powierzchnia rozciąga się na 1636 km2.
Różnica wysokości: 3962 metry.
Na jego terenie znajduje się najwyższy szczyt USA (poza Alaską)- **Mount Whitney - 4421 metrów.**

Park słynie z rosnących tam mamutowców olbrzymich.

Co cechuje te drzewa, że oprócz swoich gigantycznych rozmiarów są „**Cudem Natury**"?
Sekwoje nie umierają od starości. Wydają się być nieśmiertelne!
Jeśli warunki sprzyjają żyją tysiące lat! Szacuje się, że najstarsze drzewo w Parku ma ok. 2700 lat!

Sekwoje olbrzymie przez kilkaset lat rosną wzwyż, a potem wszerz.

Sekwoje są bardzo odporne: **związki chemiczne zawarte w drzewie** (kwasy garbnikowe) i korze uodparniają je na próchnicę, grzyb, insekty i wszelkie choroby dotykające inne drzewa. Przede wszystkim gruba kora (na pół metra) i warstwa- jak cement pod nią - izoluje drzewo od ognia i szkód wyrządzonych pożarem.

O**gień dla sekwoi jest niezbędny**! To pirofity. **Ogień daje im życie i zapewnia ich reprodukcję!**

Ich szyszki (wielkości jajka kurzego) z zamkniętymi łuskami mogą wisieć na gałęziach 20 lat dopóty dopóki temperatura ognia nie wysuszy ich otwierając łuski i uwalniając ok. 200 nasion wielkości płatków owsianych. Nasiona wymagają żyznej, wilgotnej i czystej od igieł i gałązek ściółki. To właśnie ogień przygotowuje dla nich najlepszą glebę użyźniając ją popiołem i wypalając wszelkie chwasty, okoliczne krzewy i zabierające słońce inne drzewa.
Oczywiście, wiewiórki też w tym pomagają uwalniając nasiona podczas ich zjadania, ale to stanowi znikomy procent.

Zniszczyć sekwoję może:

- bardzo silny piorun rozszczepiający drzewo na części lub wielki pożar i ogień przedostający się do środka przez uszkodzoną wcześniej korę!
- wichura przewracająca drzewo z powodu niezbyt głębokiego systemu korzeniowego, zwłaszcza gdy gleba pod spodem podejdzie od deszczu zbyt dużą ilością wody!
- człowiek!

Obecnie, jednym z istotnych zadań Parku jest ochrona całego obszaru flory i fauny przed szkodliwym działaniem człowieka oraz szkód wyrządzonych złymi zjawiskami pogodowymi (wichury, pożary). Specjalne jednostki pożarnicze **przeprowadzają kontrolowane podpalenia ściółki**. Te zabiegi, poza wymienionymi wyżej pożytkami, oczyszczając łatwopalną ściółkę naokoło sekwoi, zabezpieczają przed dzikimi pożarami.
Służba ta jest wyposażona w specjalne „zbiorniki z paliwem" (torches), które działają jak zapalniki. Oczywiście, odbywa się to podczas nieobecności turystów. Często dostęp do Parku jest zamknięty.Na korze prawie wszystkich mamutowców widać ciemne plamy po wypaleniu.

Jeszcze kilka słów o lesie sekwoi.

Sekwoje to drzewa z rodziny cyprysów. W Kalifornii rosną ich dwie odmiany:

- **Redwoods** (w nadoceanicznym pasie pomiędzy południem Stanu Oregon i północnym brzegiem tzw. Big Sur), które nazywane są wiecznie zielonymi i najwyższymi drzewami świata. Jest tam HYPERION -115,5m, HELIOS -114,58m., ICARUS -113,14 m. Rosną one w Parku Narodowym Redwoods i są ukryte przed turystami!

- **Mamutowce - sekwoje olbrzymie** - największe objętościowo są w Parku Narodowym Sekwoi w Sierra Nevada. Tam właśnie znajdziemy największe drzewo na świecie - „**General Sherman**" (waga szacowana na ponad 1200 ton, co czyni je największym organizmem żywym na Ziemi. Ma 84 metry wysokości i 8 metrów średnicy pnia. Wiek szacuje się na 2700 lat!).
  Druga największa sekwoja - „Generał Grant" ma 81,5 m wysokości (wiek 1650 lat). Prezydent Calvin Coolidge obwołał ją „Narodowym Drzewkiem Świątecznym". Co roku więc w 2-gą niedzielę grudnia odbywa się świąteczny marsz „ Trek to the Tree".

Sekwoje rosną na zboczach Sierra Nevada na wysokości 1700 - 2700 metrów.
Tworzą grupy drzew (co dodatkowo zabezpiecza je przed działaniem wiatrów.
Grupy o podobnej wielkości świadczą, że nasiona spadły w jednym czasie pod wpływem pożaru. Jest tam 75 takich zagajników. Wśród nich rośnie pięć największych drzew świata.

Na jednej z dróg leży przewrócona olbrzymia sekwoja, w której łatwiej było wyciąć otwór na wystarczającą wysokość i szerokość samochodów niż usunąć całe drzewo. Tak więc powstała jedyna w swoim rodzaju brama w sekwoi.

Inna sekwoja nazywana „Tunel", rozdwojona u podstaw przez piorun - przez wiele lat również była bramą dla pojazdów. Niestety w styczniu 2017 roku pod naporem najgwałtowniejszej burzy jaką pamiętają Kalifornijczycy, podmyta przez ulewne deszcze runęła.

Turyści spacerując robią zdjęcia, próbują objąć drzewa, przytulają się do aksamitnej kory, cieszą się widokami wypatrując baribali.

Aby dotrzeć do najciekawszych grup sekwoi należy wybrać odpowiedni dobrze oznakowany szlak. Są też szersze drogi, którymi można dojechać autem do parkingów.
84% powierzchni to teren dziki, bezludne bezdroża. Można poruszać się tylko pieszo lub konno. W Parku nie wolno budować żadnych budynków. Schroniska i muzeum Parku jest dostępne przy parkingach na poboczu. Dotarcie do wyższych partii Parku na zboczach gór wymaga więcej czasu i sił. Na wspinaczkę na Mount Whitney potrzeba 18 godzin!
W wysokich partiach dominują łatwo obsuwające się skały. Niżej wśród drzew są prawdziwie alpejskie krajobrazy! Cudowne sekwoje, przepiękne polany otoczone sekwojami np. CRESCENT MEADOW, którą John Muir nazwał „Klejnotem Sierra", miejsca wypasania bydła przez pierwszych osadników, bujna roślinność, kolorowe kwiaty, zwierzęta, górskie strumienie i rwące rzeki, wodospady i górskie jeziorka, wielkie granitowe kamienie, a w górze szczyty pokryte śniegiem.

W skalnych zboczach Parku wciąż odkrywane są nowe jaskinie (naliczono ich ponad 240).
Ze względów bezpieczeństwa tylko jedna z nich CRYSTAL CAVE jest adaptowana i udostępniona turystom od 1941 roku. Marmur, bogata skała naciekowa, endemity, specjalne oświetlenie sprawiają, że warto zobaczyć to cudowne miejsce.

Z północnej strony do Parku Sekwoi przylega King's Canyon Park.
Oba Parki są obecnie połączone w jedną całość. Jak nazwa wskazuje, to najgłębszy kanion w Północnej Ameryce (1600 metrów) z płynącą w nim rzeką i granitowymi skałami. Wodospady tworzą miejsce nazywane rajem na Ziemi!
John Muir powiedział, że to jest rywal dla Yosemite.

W Parku żyje dużo zwierząt. Największe z nich to Baribale - Czarne niedźwiedzie. Grizli nie ma po tej stronie. Baribale można dostrzec na polanach, na drzewach , wszędzie. Są to zwierzęta żywiące się przede wszystkim roślinnością (orzechy, jagody, zioła, trawa, kwiaty, liście, pączki, osy, gniazda mrówek, korzonki, małe gryzonie..). Poza tym : sarny, rysie, kojoty, sarny, lisy, świstaki, wiewiórki, grzechotniki, dużo ptaków.

W spotkaniu uczestniczyło wielu członków naszej Sekcji

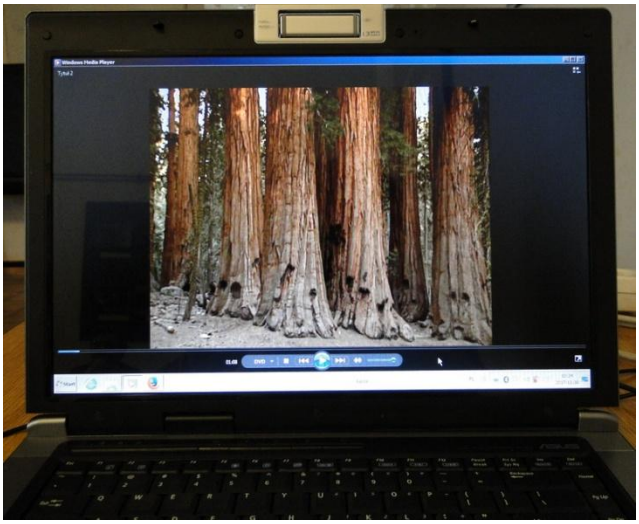

Your fees make a difference!
Late Winter 2016
& Kings Canyon National Parks
National Forest/Giant Sequoia National Monument
Look inside for:

GALERIA ZDJĘĆ:

- wykład (fot. M.Jedlińska)
- Park Sekwoi H.Bednarska (archiwum rodzinne)

URSZULA FröSS

Parę słów na temat Parku opracowane na podstawie informacji zamieszczonych w Internecie

W trakcie wykładu dowiedzieliśmy, między innymi, że Park Narodowy Sekwoi (ang. Sequoia National Park) leżący w południowej części pasma gór Sierra Nevada na wschód od miasta Visalia w Kalifornii w Stanach Zjednoczonych Ameryki został ustanowiony w roku 1890, jako drugi po Parku Narodowym Yellowstone. Park rozciąga się na powierzchni ponad 1635 km^2 a różnica wysokości sięga 3962 m. Na terenie parku znajduje się ponadto Mount Whitney, najwyższy szczyt w kontynentalnej części USA.

Początkowo obszar, na którym znajduje się Park zamieszkiwało plemię rdzennych Amerykanów, którzy zasiedlali głównie tereny Kaweah River Drainage w rejonie Pogórza, a także okresowo zamieszkiwali na wysoko położonych terenach Giant Forest. Latem rdzenni Amerykanie pokonywali wysokie górskie przełęcze, aby wymieniać towary z plemionami ze wschodu. Do dziś w wielu miejscach na terenie parku zachowały się petroglify, w szczególności w Hospital Rock i Potwisha, jak również skalne moździerze używane do przyrządzania żołędzi, podstawowego produktu żywnościowego ludu Monachee. Pierwszym europejskim osadnikiem, który na stałe osiadł w tych okolicach był Hale Tharp, który zasłynął ze zbudowania sobie domu w wydrążonym pniu przewróconej sekwoi w Giant Forest obok łąki Log Meadow, na której wypasał swoje krowy. był wielkim przeciwnikiem osadnictwa na tym terenie.

Na terenach wokół Ash Mountain (Pogórze Kalifornii, 518 m) znajdują się między innymi lasy dębu błękitnego, tereny pokryte chaparralem, tereny trawiaste, jukki, doliny rzek. Zadomowiły się rysie, lisy świstaki, grzechotniki, mulaki oraz pumy. Na wysokościach pomiędzy 1700 a 2700 m znajdują się między innymi sosny: żółta, Jeffreya, Lamberta, wydmowa oraz jodły: kalifornijska i wspaniała i przede wszystkim potężne sekwoje, wiecznie zielone. Najczęściej można spotkać mulaki, wiewiórki czikarii oraz niedźwiedzie amerykańskie. Park słynie z rosnących w nim mamutowców olbrzymich, w tym największego drzewa na świecie nazwanego General Sherman.

GENERAL SHERMAN

Na terenie Parku znajdują się także jaskinie. Większość z nich jest w kalifornijskiej części Sierra Nevada, przeważnie na niskich wysokościach (poniżej 2130 metrów). Zdarzają się również jaskinie położone powyżej 3000 metrów, jak na przykład jaskinia White Chief w Mineral King.

Jaskinie należące do Parku są cenione zarówno przez naukowców, jak i speleologów za nieskazitelne piękno, różnorodność i żyjące w nich endemity.

Wykorzystane materiały:
https://pl.wikipedia.org/wiki/Park_Narodowy_Sekwoi

Filmy: https://youtu.be/noLRorzU6vk- Park Yosemite, Kalifornia. Gigantyczne sekwoje,
https://youtu.be/rzVI5ATDpZk- Park Narodowy Sekwoi, Kalifornia